

REFEROWAĆ SIĘ (3) *vb impf i [pf]*

impf (3) [w znac. 1.: *praes, fut, part praes act i* znac. 2.], [*pf* [w znac. 1. *praet*], *impf a. pf* [w znac. 1. *inf*]].

się (2), sie (1).

Oba e, o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w referować).

[*inf* referować się.] ◇ *praes 1 sg* referuję się (1). ◇ *3 sg* referuje się (1). ◇ [2 *pl* referujecie się. ◇ *3 pl* referują się. ◇ *praet 3 sg m* referował się. ◇ *1 pl m pers* -(s)my się referowali. ◇ *fut 3 pl m pers* referować się będą.] ◇ *con 2 sg f* by się referowała (1). ◇ [*part praes act* referując się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *impf i pf* Powoł(yw)ać się na kogoś a. coś (1) :

[referować się do czego: Náóltátek [upominali się posłowie do króla] na te dwa artykuły ktore mu były podane ieden o obedyencyey á drugi o Deputacích ktorzy przy Krolu mieli miefzkác/ tedy w pierwfzym fie referował do przyśięgi fwey/ á drugiego [...] *BielKron 1597 708.*]

referować się na kogo, [na co] (1): Oczym ze szerczy doIm Pana Podlaskiego piszę nąn się referuję *ActReg 116; [ListyZygmAug 1548/64; AktaSynod I 183; DiarPos 20, 144; Zdałoby mi się, żebyś Wasza Miłość napisał do Pana Wojewody Sędomirskiego, upominając go o odpis, i koło jego rzeczy żebyś mu Wasza Miłość dobre serce uczynił, a referując się też co na mię DudEpist IV 93, 84; PiotrDzien 327; BielKron 1597 710]. Cf referować się około czego na co; z czym na co; w czym na co; Ze zdaniem dopełnieniowym.*

[referować się około czego na co: Bacząc też, że tak kurfierst saski teraz, jako i inne podobno książęta potym około wolnego nas przepuszczenia na rezolucyją cesarską referować się będą, jako już teraz ten się referuje, tedyżmy [...] *DiarPos 27.*

referować się z czym na co: Miałem list od Jego Cesarskiej Miłości w sprawie tej [...], o czym na ten czas papierowi się zwierzać nie chcę; ze wszystkim się referuję na rozmowę mą z Waszą Miłością *DudEpist IV 79.*

referować się w czym na co: Jest też nam z tem pospołu wasz drugi list oddan, którym referując się w tem na list pana lubelskiego, jesteście nam krótcie pisali, iżby [...] *ListyZygmAug 1548/70.*

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia dalszego w zdaniu nadrzędnym: A iż się na pana marszałka referujecie, iżbyśmy od niego mieli wiadomość mieć około takowych rozmów waszych, tedy [...] *ListyZygmAug 1550/175.*]

2. *impf* Stosować się, odnosić się do kogoś, czegoś, dotyczyć (2) :

referować się do kogo (2): Abowiem ty wżytki tytuły łą Zbáwicielá Syná Bożego w piśmie. Ze go zowie piśmo Oycową mądrofcią [...]. A to wżytko Synowi przyczythawa piśmo/ y Duchowi s. dáiąc znác/ że fie ząwždy refferuie Sin y Duch do Oyczá iáko do źródłá y fwoiego centrum. *SarnUzn H2. Cf referować się od kogo do kogo.*

referować się od kogo do kogo (1): ták też y tych czáfów potrzebá ná mieyfcu Piotrowym/ tákiego ko⁸⁰ vpátrowác/ ktoryby ofobliwą mocą/ y zwierzchnością/ między inżymi/ yprzed inżymi/ kluczami tymi władał: á to dla tego naywięcey/ áby ták przez iedne⁸⁰/ ná inże tákowa moc y władza fpadála/ á zásię od wżytkich inżych/ do iednego fię przednieyźzego referowála *NiemObr 29.*

[*referować się na co*: to słowo *Imperium* może być referować y ná Królestwo y ná Cefárstwo *JanWróż*
54, 57.]

Cf [**REFERUJĄCY SIĘ**]

PP